

РЕШЕНИЕ

№ 4746

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1338** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. С. от [населено място] срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-6500/3419 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателката твърди, че е въведена по надлежния законов ред от компетентните органи - по силата на заповед № 12-554-21/25.02.2010 г. на директора на Областна дирекция „Земеделие”, [населено място], във владение на заявените парцели, както и че е била уведомена за наличието на застъпвания и е потвърдила заявените БЗС-та. Възражава се също така, че административният акт не е мотивиран. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на разноски по делото.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 13.05.2010 г. жалбоподателката /с уникален регистрационен номер /У./ 353984/ е подала Общо заявление за плащане на площ за 2010 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /СНДП/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/ с посочени култури – мека пшеница, рапица, угари и кориандър.

Във връзка с така подаденото заявление при извършени административни проверки са установени наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, за което жалбоподателката е била уведомена с писмо изх. № 1980/14.09.2010 г. и с декларация от 01.10.2010 г. за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, както и в таблица на установените застъпвания, жалбоподателката е потвърдила изцяло правото си на ползване върху два от застъпени земеделски блока и частично върху БЗС 46783-209-6, като е приложила и документи, доказващи правото ѝ на ползване върху тези застъпени блокове.

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-6500/3419 от 02.10.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2010 г. на жалбоподателката, поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в част от заявените БЗС-та за сума в размер на 12039.65 лева за СЕПП и за сумата в размер на 6586.15 лева за СНДП. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, са приложени таблици, представляващи начина на формиране на общия размер на отказаната за подпомагане наддекларирана площ – по СЕПП 25.98 ха и по СНДП 25.98 ха. Съгласно таблицата, определяща размера на финансовото подпомагане, по СЕПП и по СНДП оторизираната сума е общо в размер на 0.00 лева. С уведомителното писмо са били наложени на жалбоподателката и санкции за бъдещ период общо в размер на 7 352.95 лева.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице жалбоподателката е заявила общо 65.81 ха, разпределени в 7 парцела в землището на [населено място] и [населено място], [община], които са заявени с различен културен вид. Вещото лице е установило от справка в Министерство на земеделието и храните, че очертаването на парцелите по заявлението на жалбоподателката за кампания 2010 г. е извършено върху цифрова ортофотокарта, която е изработена на база сателитна снимка от 2009 г., а определянето на слой „Площи, подходящи за подпомагане по СЕПП” за 2010 г. е въз основа на цифрова ортофотокарта, изработени на база самолетни снимки от 2010 г. Констатирано е още, че теренни проверки на заявените от жалбоподателката площи не са извършвани, както и че общият размер на недопустимите за подпомагане площи по подаденото заявление е 25.98 ха по СЕПП и 25.98 ха по СНДП, а общият размер на допустимите за подпомагане площи е 39.83 ха по СЕПП и по СНДП, т. е. процентното съотношение между размера на наддекларираните площи спрямо декларираните е 65.23 %. По отношение наличието на констатирано от административния орган застъпване на площи за част от заявените от жалбоподателката БЗС-та, вещото лице е посочило, че

от визуалното съпоставяне на картата на възстановената собственост /КВС/ в частта на масив 38, от която на жалбоподателката са били предоставени за ползване 602.148 дка, и цифровата ортофотокарта, изработена на база аерозаснемане от 2010 г., се вижда, че границите на парцелите, очертани по ортофотокартата не съвпадат изцяло с границите на парцелите по КВС. Вещото лице е констатирало, според информация, получена от ответника, че площта, която излиза в справката от И. като текуща застъпена площ не е решена в полза на никоя от страните, като това твърдение обаче е в противоречие с данните от обжалваното писмо, съгласно, което площта на неотстраненото застъпване е 24.01 ха. Вещото лице е посочило още, че графични документи, визуализиращи застъпване с площ от 24.01 ха не са му представени, както и данни на какво основание е редуцирана текущата застъпена площ в последната колона от Таблица № 2 от експертизата до размера, посочен в уведомителното писмо /колона 3 от таблиците към уведомителното писмо/.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – жалбоподателката е уведомена за оспорения акт на 18.11.2011г., видно от представена по делото куриерска разписка, а жалбата е подадена на 29.11.2011г. до съда, чрез административния орган, съгласно пощенското клеймо на приложен по делото пощенски плик, т.е. жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма – липса на мотиви, както и при съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателката се явяват основателни.

Основателно се явява възражението на жалбоподателката за това, че оспорения административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП административният орган е посочил, като правни основания - чл. 43, ал. 3, т. 1, т. 4 и т. 5 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП, а по т. 4 – площи, които не се стопанисват. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са

индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки – т. 1 и т. 4 на чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблиците по него, не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки следва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви, съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 1, съответно към кои площи е приложима разпоредбата на чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП, не е посочено и защо, на базата на какви факти, се приема, че блоковете не са стопанисвани или кои са с площ по – малка от допустимата за подпомагане. Същото се отнася и до посоченото от административния орган правно основание по чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП, а именно: по отношение на една и съща площ са подадени две и повече заявления. Видно от уведомителното писмо – колона 3 от таблицата на стр. 2, се посочва само размер на установено застъпване за съответния парцел, без обаче да се указва с кой друг парцел е това застъпване. По делото са налице данни единствено за констатираното застъпване по отношение на трите БЗС-та и представени в тази връзка писмени доказателства от жалбоподателката, която е потвърдила застъпването изцяло в БЗС 46783-209-7 и в БЗС 46783-209-5 и частично в БЗС 46783-209-6. Нещо повече, от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза се установява също така, че според информация, получена от ответника, площта, която излиза в справката от И. като текуща застъпена площ не е решена в полза на никоя от страните, като това твърдение обаче вещото лице е констатирало, че е в противоречие с данните от обжалваното писмо, съгласно, което площта на неотстраненото застъпване е общо 24.01 ха. Вещото лице е посочило също така, че графични документи, визуализиращи застъпване с площ от 24.01 ха не са му представени, както и данни на какво основание е редуцирана текущата застъпена площ в последната колона от Таблица № 2 от експертизата до размера, посочен в уведомителното писмо /колона 3 от таблиците към уведомителното писмо/. В тази си част уведомителното писмо е издадено и в противоречие с нормата на чл. 34, т. 1, подт. втора от Регламент /ЕО/ № 1122/2009, според който при измерване на общата площ следва да бъде определен толеранс на измерване или резерв от максимум 1,5 m, прилаган към периметъра на земеделския парцел. Максималният толеранс по отношение на всеки земеделски парцел не може да бъде по-голям в абсолютни цифри от 1,0 ха. Видно от посоченото в оспореното писмо е прието по отношение на БЗС 46783-185-7-17, че застъпването е в размер от 0,77 ха, за БЗС 46783-185-7-19 е в размер на 0.15, за БЗС 46783-185-7-36 е в размер на 0.67 ха, а за БЗС 46783-185-7-21 е в размер на 0.01 ха, което е много под максималния толеранс посочен в регламента от 1 ха и съответно може да се отнесе към допустимата грешка в измерването. В тази връзка писмото е издадено в противоречие с материално-правните разпоредби на регламента, които имат пряко действие.

Настоящият съдебен състав намира също така, че в настоящото производство остана недоказано наличието на площи с размери под допустимите по чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП, нито на площи, които не се стопанисват, както и от самото уведомително писмо и

приложената по делото административна преписка не става ясно кои точно площи и защо са приети за недопустими на тези основания. Не става ясно защо административният орган е приел площите, посочени в колона 5 от таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо за недопустими по чл. 43, ал. 3, т. 4, а именно – че земите не са стопанисвани. От приетите по делото доказателства, включително и приетата и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, не става ясно как и защо една част от БЗС-та са определени за недопустими на посочените в колона 5 основания. В процесния случай е недоказано и наличието на основанията по чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП, а именно, че се стопанисват площи, по-малки от определените по реда на чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП. Това е така, тъй като в уведомителното писмо не е посочено по отношение на кои земи е установено наличието на това основание, както и в какъв размер са земите, за които се твърди, че са маломерни, поради което не само жалбоподателката, но и съдът е поставен в невъзможност да прецени законосъобразността на посоченото.

Гореизложеното се отнася и за постановения отказ по СНДП. Това е така, тъй като видно от оспореното уведомително писмо по отношение на БЗС-та, заявени от жалбоподателката за финансиране по СНДП, като основание за отказ са посочени разпоредбите на чл. 47, ал. 2, т. 6, чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане /Наредба № 2/2011 г./. От таблицата на стр. 3 от писмото обаче отново не може да се установи по отношение на тези имоти кое от основанията е приложимо - по чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП – когато кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по ал. 1, или по чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2/2011г., а именно - право на подпомагане по схемата за национални доплащания на хектар имат земеделските стопани, които стопанисват най-малко 0.5 ха трайни насаждения или един хектар за всички останали земеделски площи. Нито от приетите по делото писмени доказателства, нито от съдебно-техническата експертиза, се установява на базата на какво е прието, че заявените площи от жалбоподателя се явяват недопустими по СНДП – поради наличието на предпоставката по чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП или на тези по чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба № 2/2011 г.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспореното уведомително писмо противоречи и на чл. 58 от Регламент № 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009 г. Съгласно цитираната разпоредба, в редакцията приложима към датата на постановяване на уведомителното писмо, намаленията и отказването на помощи, свързани с площи, се преценява по отношение на площи, заявени с една и съща група култури и само за съответната група култури. Следователно, в процесния случай за недопустимите площи, които са заявени от жалбоподателката с код 190000 като угари, процентът на наддеклариране следва да бъде изчисляван само спрямо други площи, заявени в същата група, а именно площи с угари, но не и с мека пшеница, която е с код 111010 и е зърнена култура, както и с рапица с код 122030 и кориандър с код 124020, които пък са технически култури. Единствено за площи, които са от една група или подгрупа култури следва да бъде прилагана разпоредбата на чл. 58 от Регламент № 1122/2009 г., тъй като не съществува правно основание за отказване на подпомагане на площите заедно с различни групи култури, както е направил именно в процесния случай административният орган, постановявайки отказ едновременно за зърнени култури, технически култури и една трета група култури - площи с угари.

Видно от съдържанието на таблиците на уведомителното писмо определянето на недопустимите за подпомагане площи на зърнените култури – мека пшеница, е било направено заедно с техническите културите – рапица и кориандър, и една трета група култури – площи с угари.

Не на последно място съдът в решаващия си състав приема, че оспорваното уведомително писмо е постановено и при съществено нарушение на административно-производствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл. 7 и чл. 9 от АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Съгласно цитираните норми административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. В случай на установени несъответствия при кръстосаните проверки административният орган е бил длъжен да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективно, всестранно и пълно относимите факти. Като не е направил това ответникът е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила. Допуснатото представлява нарушение и на процедурата, установена в чл. 28, ал. 2 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. на Комисията /аналогична е разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от отменения Регламент № 726/2004г./, съгласно която данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място”. В конкретния случай, след като при извършената кръстосана проверка са открити нередности /макар от административния акт да не става ясно какви/, е следвало да бъдат извършени допълнително други видове подходящи административни проверки с оглед установяване на действителните факти от значение за случая. В чл. 32 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. е предвидено, че всяка проверка на място подлежи на контролен доклад, за да има възможност да се прегледат детайлите на проверката, като съгласно т. 2 от цитираната норма, на земеделския производител се дава възможност да подпише доклада, за да удостовери присъствието си на тези проверки и да направи забележки. Когато бъдат открити нередности земеделският производител получава и копие от контролния доклад. Ако нередностите са открити при дистанционна проверка възможността за подписване на доклада се предоставя преди компетентните власти да направят заключенията си от констатациите по всички намаления или изключения. Следователно независимо от констатираните при кръстосани проверки различия, е било задължително Разплащателната агенция да предприеме и други подходящи административни процедури, включително и проверки на място, както и да изиска от заявителя допълнителни доказателства във връзка с нередностите. След като не е извършил тези действия административният орган не е изяснил в пълна степен верността на установените несъответствия, нито е установил причините, довели до тях.

Съдът намира също така, че предвид установената незаконосъобразност на

оспореното уведомително писмо по отношение на отказаното финансиране по СЕПП и по СНДП, то същото се явява и незаконосъобразно и по отношение на наложените в тази връзка санкции на жалбоподателката, поради и което и същите следва да бъдат отменени. Санкцията е незаконосъобразна и поради това, че не са събрани доказателства, не са посочени фактически обстоятелства, които обосновават налагането ѝ.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно в частта, с която е отказано финансово подпомагане по СЕПП и по СНДП и са наложени санкции за бъдещ период, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и поради немотивираност, с оглед на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателката, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателката сумата в размер на 1 010 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на 10 лева, изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева и внесен депозит за вещо лице 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-6500/3419 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на И. Д. С., с ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 1 010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: